

ПРОТОКОЛ

a_1955_004392

Днес, 7. X. 1955 г., се състоя заседание на Художествения съвет, за приемане на спектакъла "Таланти и поклонници" от Островски /постановчик - нар. арт. Н. О. Масалитинов/, на което присъствуваха др. др. засл. арт. А. Темелков, Ф. Филипов, нар. арт. Н. О. Масалитинов, Кр. Мирски, М. Бениш, засл. деят. по изк. Н. Лилиев, Ст. Тончев, Л. Дюстабанова, засл. арт. Ст. Карадамбов, В. Наследникова, М. Месни.

А. ТЕМЕЛКОВ - Всички гледахте вчерашната репетиция. Трябва да обсъдим дали пьесата е зряла вече за спектакъл. Нали за вторник е предвидена премиерата? Др. Лилиев?

Н. ЛИЛИЕВ - Щом искате, аз ще се изкажа пръв. Аз мисля, че първият, който се произнася, дава тон и останалите съзнателно или несъзнателно тръгват в крак с неговото изказване.

Аз не виждам никакви особени очебийни грешки, които биха могли да се поправят в няколко репетиции. Напротив - правилно са разтълкувани образите и пьесата. Нещо, което бих искал да забележа е това, че екипажът не се чувствува и аз имам впечатление, че този звук е от жабката на др. Филипов. Аз така го разбираам този тропот, с който се приближава екипажът на Смелская.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - У нас завеждащият звукови ефекти не е талантлив човек. Снеми на магнитофон и дай звуци - няма ги. Сега, когато имаме всички възможности за добро озвучаване, так го нямаме.

Н. ЛИЛИЕВ - Смятам, че премиерата трябва да излезе още повече, че тези две седмици са седмици на премиери, сега излиза премиерата дори на "Фауст" и, ако нашият театър не излезе с премиера, ще бъде чудно.

То се знае, че с време ще се получи и темпо, и мизансцен. Артистите хубаво са усвоили ролите си. Те не биха ~~ужи~~ постигнали повече от това, което дават сега; всеки е достигнал до връхната си точка и, ако не постига това, което бихме желали, то значи, че не е във възможностите на самия актьор.

КР. МИРСКИ - Не че се влияя от изказаното мнение на другаря Лилиев, но, според мен, представлението, при това верно тълкувание и при това изпълнение може да се пусне. Верно е, че детайлите на някои образи не са такива, каквито ги желае човек, но това до голяма степен зависи вече от дарбите и методите на отделните изпълнители. Другарката Икономова от желание може би да бъде естествена представя нещата твърде външно. В много от оцените темпераментът я увлича и там е естествена. Другарят Никола Балабанов иначе добре защитава образа, но не се грижи детайлно да постигне задачите си. Трябва да разкрие детайлите на образа, борбата, която този образ води, малко да степенува отделните моменти от своите действия. Всичко е еднакво напрегнато. Иньк образът е съвсем верен и любав. За Таня Масалитинова няма какво да кажа; тя добре е направила образа. За Савов - също - убедителен е, интересен е, макар да не е много нов. Таня Икономова играе твърде много Смелская такава каквато я вижда, а не такава, каквато трябва да бъде тя. Тя трябва да престане да се грижи за приспособленията.

Според мен всяко отлагане би било напразно, не би помогнало с нищо, а представлението е правилно разтълкувано, улегнало е, искечно добре е направено и не виждам причини да се отлага премиерата.

М. БЕНИЕШ - На мен ми се хареса спектакълът и смятам, че може да бъде пуснат. Гледа се с интерес. Аз го гледах с интерес. Има да направя някои ~~ж~~бележки. Аз може би не зная добре писцата. Друго би било, ако човек навлезе по-надълбоко в нея - тогава би могъл да види повече подробности, но мисля, че Вася е реше неверно. Особено в III действие се получава така, че като че ли и той е от тая компания на ~~улебов~~, Великаторов и др., който не обичат искрено Негина. Верно, че той е пияница, но той е един от почитателите на Негина. Това вярвам, ще се получи. Нужно е само едно малко преминаване на другата страна. ~~М~~рлузов иначе меко провежда своя монолог, но в гласа му се явяват плачевни нотки. Аз не знаех дали е индивидуален гримът му или ~~и~~ прототипът му е Чернишевски /М. МАНДИЛ - Белински./

Н. ЛИЛИЕВ - Той отговаря на ония тип интелигенти, каквито са били Чернишевски и Белински и по всичко личи, че им подражава, дори с ония ~~шал~~, който носи.

М. БЕНИЕШ - Сега, когато имаме магнитофон /А. ТЕМЕЛКОВ - Два магнитофона имаме./ не бива да се допускат такива звукове за екипажа. Идват различни екипажи, а се чува един и същ тропот.

А. ТЕМЕЛКОВ - Има ли време да се заснеме на магнитофон?

М. МАНДИЛ - Това става за няколко часа.

А. ТЕМЕЛКОВ - Тогава асистентката да вземе грижата.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Нямаме екипажи и няма как да се заснеме екипаж, а само файтон.

М. БЕНИЕШ - Дрехата на Великата ми се струва, че е повече дворянска, отколкото трябва.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Та той е дворянин. Когато са се разорили дворяните някои от тях са станали търговци.

Н. ЛИЛИЕВ - Не е дадено ясно, може би, разграничението между едните поклонници и другите. Дулев, Великата са един вид, Вася е друг вид. А това не се чувствува. Великата не идва като човек, който носи разрешение на всичко.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Според мен той е най-хитрият хицник. Даже Нагина е била влюбена в него и се отчайва, когато вижда, че и той също иска нейната плът.

Н. ЛИЛИЕВ - Това много хубаво, но не го виждаме в изпълнението на другаря Саев.

М. БЕНИЕШ - Мен ми хареса декоративната решение на писсата, също и костюмното. Само гарата...

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - В провинциалните мински гари е имало стаи, които са бивали ангажирвани от богатите за гуля

М. БЕНИЕШ - Аз друго исках да кажа - много е заангажиращо това тръгване на влака. Не може ли само да се види врага му.

А. ТЕМЕЛКОВ - Аз не видях нищо.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Няма място - това е само една стена. Нищо повече не може да се направи.

М. БЕНИЕШ - Никого не можем да убедим, че това е влак. Техниката е слаба. Поне да се види само да кажем червеният фенер на последния вагон.

А. ТЕМЕЛКОВ - Но обикновено на гарата спират централните вагони.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Ние понеже не можем да облечем студентите които се разхождат по гарата, сме направили прозорците високи, та да се виждат само главите им.

М. БЕНИЕШ - Аз седях на края на салона и на места текстът не достигаше до мен, думите се смаchkват някакси.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Верно е това; дикцията не е идеална.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Аз искам да кажа нещо само за Александър Балабанов, за разлика от Никола Балабанов, който е намерил интересни приспособления на образа, въпреки че, благодарение на тая типизация, на места пропада текстът. После в първо действие той ярко подчертава тоя паралич, а в последното действие го няма - той не куца.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - По автор е възрастен човек, който с бастун прикрива своята немощ в краката.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Той ще се освободи с време.

А. ТЕМЕЛКОВ - Едва ли.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Но добър би бил Савов, но...

СТ. КАРАЛАМБОВ - Но Александър Балабанов е много безпомощен, той е просто безучастен и маркира своята роля. За грима на Генчо Димитров - да смени тоя грим, да го смекоти. С тоя грим се получава нещо отрицателно. Да махне ючицата. При последната среща на Негина със студента тя малко разводнява действието. Почва да говори за тия коси. Това трябва да прави по-трескаво, по-динамично. Влакът тръгва. Тя гледа, че времето минава, тя иска по-скоро да замине.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Не, тя не иска по-скоро да замине. Тя ще помни този момък цял живот, защото това е било нейната единствена любов. Защо ще гледа по-бързо да се освободи от него? Тя го оставя, защото такъв е животът.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Вън на гарата не се чува никакво движение от влакове. С този магнитофон може да се получат такива звукове. Също и пред къщата на Негина. По нейната улица не минават и и други екипажи?

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Може да е някоя задънена улица в провинциален град.

СТ. КАРАЛАМБОВ - За да дойде файтон, веднага почва хлопането на тия кокосови орехи. Но това е слабост, която се допушта във всички театри.

161

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Във филмалската сцена растоянието е много малко.

А. ТЕМЕЛКОВ - Тая перспектива на звука, обаче, може да се постигне с магнитофон.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Трябва да се постараят да се намери никакво осветление на този влак.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Но какво да осветим? Трябва да има по-малко светлина, защото иньк ще се видят хората, че нямат костюми. /мименса - б.ст./

СТ. КАРАЛАМБОВ - Не казвам да светне цялата гара, но поне прозорчетата или ~~да има~~ някаква друга светлинка. Но така се чувствува, че е декор.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Последното действие не е за този театър.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Декорът в къщата на Негина е прекрасен, обаче защо художникът завърши отрязъка от тавана с корнизи? Така се губи илюзията.

В. НАСЛЕДНИКОВА - Прав сте.

Ф. ФИЛИПОВ - Смятам, че другарите направиха много верни бележки по отношение на играта на артистите. Главно - писата е правилно дешифрирана, а по отношение изграждането на образите артистите са дали всичко, което се крие в техните творчески възможности, така, че едно отлагане на премиерата едва ли ще даде резултати, които да оправдаят това отлагане. Бедата идва от неправилното разпределение на ролите. Много неправилно. Единственото, което би могло да помогне в случаи то това вече зависи дали режисьорът-постановчик ще го приеме - от двата състава да се направи един състав и, ако има някаква възможност, аз не знам, дори иякои от изпълнителите да бъдат подменени. Това може да каже постановчика. Работата на постановчика е много верно разрешена. Той познава атмосфера, верно е даден Островски. От артистите изключение прави Никола Балабанов, който много преизграва. Декорът е верно разрешен. Практикаблите да се скрият, ще се сметне, че има нещо недовършено. За перона - смятам, че е правилно разрешен. Може само да сложим тъл на прозорците, за да се получи една мъгла на гарата.

Задо отсъствуваат двамата артисти от настоящия Художествен съвет? Затова, че играели в писата. Това не значи нищо. Те трябва да дойдат именно сега да защитят интересите на театър.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Кой не е правилно разпределен?

Ф. ФИЛИПОВ - Другарят Масалитинов ми задава един въпрос - за кого мисля, че е неправилно разпределен? Направени са много компромиси и само, ако изхождаме от досегашната практика в театъра, може да сметнем, че компромисът е търпим. В изпълнението например на Смелская /Т. Икономова/ и Великатор /Савв/ се чувствува една възложена задача от страна на режисьера, една проведена задача от страна на актьора, но не достига до зрителя.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Но кой да играе?

Ф. ФИЛИПОВ - Това е отделен въпрос.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Дадох ролята на Узунов. Той се по боял да върне направо на мен ролята, а я дал на главния режисьор, защото някой мошенник му ~~попуштал~~ на ухоте: "Запушталка!" Чаров пък беше мошенник.

Ф. ФИЛИПОВ - ~~Извинявам~~ Има нужда от още няколко репетиции с първи състав.

Но, ако намерим нравствени сили в себе си, за да направим от двата състава един, ще се отложи с 10-15 репетиции премиерата, но ще се получи хубав спектакъл.

С. ТОНЧЕВ - По всичко изглежда, че писата е разрешена правилно, още повече, че другарят Масалитинов познава епохата. Но някои неща ме смущават. Смущава ме играта на интерпретатора /Б. Сарафон - б. ст./, който само се огъва, само кокетничи, а той е акулата, който има да погълща още редица предприятия. Може би не подсказва някои други неща в себе си, които той като актьор има.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Ролята беше дадена на Тагаров, но той замина да съема филм.

А. ТЕМЕЛКОВ - С разрешение на режисьора.

С. ТОНЧЕВ - В оформлението на II картина ми направих впечатление две неща. Там осветлението става с газева лампа, а на гарата - също.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Някои гари са били осветявани с електричество, както е тук, не е с газева лампа.

СТ. ТОНЧЕВ - После задния двор на театъра е много декративно оформен. Дори днес до скоро не беше такъв двора на нашия Филиал.

Ф. ФИЛИПОВ - Там е градина.

СТ. ТОНЧЕВ - Да има един склад с декори, да прилича на двора на провинциален театър от нова време.

В. НАСЛЕДНИКОВА - Ще се посъстари с бои.

А. ТЕМЕЛКОВ - Аз никога не съм бил така смутен и така развлечуван от спектакъл пред премиера. За мен "Таланти и поклонници" е слабо представление. Не го казвам като вина на режисьора, но на разпределението на хората, участвуващи. Саев, Таня Икономова, Балабанов са вън от образа. Аз в миналото се интересувах от образа на Великатов и затова решително мога да кажа, че Саев е вън от образа. На Таня Икономова не ѝ достигат сили, тя едалеч от образа на Смелская. Когато се разпределяше писцата, помня, че се каза, че ролята на Великатов не е за Саев.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Имаше дубльор, но...

А. ТЕМЕЛКОВ - Много лесно скланяте пред капризите на актьорите. Чаров непрекъснато припадаше пред мен. А Тагаров е дошъл при Вас и каза, че сте го освободили. Аз никога не съм освобождавал без съгласието на режисьора.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Според мен Сарафов по-добре играе ролята на Мигаев от Тагаров.

А. ТЕМЕЛКОВ - Трябва да внушим на актьорите, че, когато има дубльорство, ще ~~направят~~ бъде титуляр този, който играе по-добре, независимо от категорията. Това Филип го направи, но късно /в "Огненият мост"/

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Но трябва Художествения съвет да дойде да гледа представлението 10 дена по-късно.

А. ТЕМЕЛКОВ - Не мога да приема тоя портретен грим на Генчо Димитров с тоя нос - никакво видение се получава; ня какъв нереален образ. Някъде действието увлича зрителя и толеди с внимание това, което става на сцената, но почнат звуковите ефекти - всичко пропада. Имаме два магнитофона, а не се използват. Просто Ви вменявам в дълг /на М. Мандил/ да се свържете с Косю и да подобрите звуковите ефекти. Това, което предлага главният режисьор е хубаво, но, както и той каза, смяtam, че не трябва да отлагаме повече излизането на представлението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Георгиев